

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Nógrád Megyei Bíróság Dr. Bódis Pál (.....) ügyvéd által képviselt ..... Kft. „f.a.” (.....) felperesnek,- a Miskolci 10. sz. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Guba Zoltán ügyvéd, ..... ) által képviselt ..... Kft. (.....) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása, eredeti állapot helyreállítása és 9.990.450,- Ft engedményezett összeg és kamatai megfizetése iránt indult perében meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A megyei bíróság megállapítja, hogy a 2007. augusztus 8-án kelt felperes mint eladó, illetve bérbeadó és az alperes mint vevő, illetve bérlő által megkötött gépek, berendezésekre vonatkozó 60.000.000,- ( Hatvanmillió) Ft + ÁFA vételárat tartalmazó adásvételi szerződés, különféle típusú kövek adásvételére, leszállítására vonatkozó 173.200.000,- (százhetvenhárommillió-kétszázezer) Ft vételárat tartalmazó szerződés, és a felperesi kőbányára és létesítményeire kötött bérleti szerződés érvénytelen.

Ennek folytán a peres felek az eredeti állapot helyreállítása körében a szerződésbe foglalt teljesítésre nem kötelesek., a vagyontárgyak a felperes tulajdonában maradnak..

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 5.000.000,- (azaz: ötmillió) forint perköltséget.

Köteles az alperes megfizetni az államnak külön felhívásra 900.000,- (azaz: Kilencszázezer) forint le nem rótt illetéket, a felperes pedig 599.624,- (azaz: Ötszázkilencvenkilencezer-hatszázhuszonnégy) forint illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a Fővárosi Ítéltáblához címzetten a Nógrád Megyei Bíróságnál lehet benyújtani 3 példányban. Az Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az csak a perköltségre, vagy az illeték megfizetésére vonatkozik, illetve csak az ítélet indokolása ellen irányul, de a felek ezen esetekben is kérhetik tárgyalás tartását.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a felek közös kérelemmel is kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

**I n d o k o l á s :**

A felperes Kft. felszámolását a bíróság Fpk.... számú végzésével rendelte el, melynek közzétételére 2008. február 25-én került sor, ami a felszámolás kezdő időpontja.

Ezt megelőzően 2007. augusztus 8-án a felperes és az alperes egy **bérleti szerződést** kötött a felperes tulajdonában lévő kőbánya és egyéb létesítményeire vonatkozóan 2007. augusztus 8-tól, 2008. december 30-ig terjedő időszakra.

A szerződés 3.) pontja szerint a bérlő egy összegben a szerződéskötés napján megfizette a bérbeadó részére a teljes bérleti díjat 8,5 millió forint + ÁFA összegét kikötve, hogy a havi bontásban 500.000,- Ft + ÁFA a bérleti díj. A bérleti díjba a közüzemi díj és rezsiköltség nem tartozott bele. A bérlő vállalta annak fizetését és a közüzemi szolgáltatóknál a közüzemi szerződéseknek a nevére való átíratását.

A 4.) pont szerint a bérlő köteles a rendelkezésre bocsátott ingatlant rendeltetésszerűen használni és tűrni, hogy a bérbeadó ellenőrizze a használatot. A 7.) pont szerint a bérbeadó szavatolt azért, hogy a bérleményre vonatkozóan harmadik személynek nincs olyan joga, illetve a bérlemény mentes minden pertől, igénytől, amely a bérlőt a bérlemény használatában korlátozza, vagy akadályozza. A bérbeadó a bérlőnek elővásárlási jogot biztosított a 12.) pont szerint. A peres felek ügyvezetői írták alá cégszerűen a szerződést.

Ugyanekkor **adásvételi** szerződést kötöttek a peres felek ügyvezetőjük útján. 173.200.000,- Ft értékű **kő eladásáról**, amely szerződés második pontja szerint a vevő az ömlesztett, feldolgozatlan kő értékének 10 %-át számla ellenében a szerződés aláírásakor megfizeti. A megállapított kömennyiséget pedig 2008. december 31-ig köteles leszállítani az eladó a vevőnek. A szerződést ..... ügyvéd készítette és ellenjegyezte.

Ugyancsak 2007. augusztus 8-án kötöttek a peres felek **adásvételi szerződést** a felperes tulajdonában álló bányában található **gépekre**, eszközökre, berendezésekre, amelyet leltári szám szerint soroltak fel, azonban annak darabonkénti értékét a szerződésben nem határozták meg. A szerződést ..... ügyvéd készítette .....-on .

A szerződés 2.) pontja szerint összességében a tárgyak vételára 60.000.000,- Ft + ÁFA, azaz: 72.000.000,- Ft összesen.

Ugyanezen pont szerint a vevő a vételárat a szerződés megkötését megelőzően már megfizette az eladó részére, amit a szerződés aláírásával ismer el az eladó. A 6.) pont szerint nyilatkoztak a felek, hogy a vevő birtokba vette a szerződéskötést megelőzően ugyanezen napon az ingóságokat.

Ugyancsak ezen a napon egy teljesítési igazolást állítottak ki a felek, amely szerint a ..... Kft. .... ügyvezető révén 3796 tonna. 2055 ONZ típusú követ, melynek bruttó értéke 8.199.672,- Ft átvett, azt a ..... Kft. leszállította.

A gépek vételére vonatkozóan készpénzfizetési móddal számlát állított ki a felperesi ügyvezető 72.000.000,- Ft-ról 051838 számon és a darabos kő adásvételéről ugyanekkor 14.400.000,- Ft ÁFA-t is tartalmazó összegű 051839-es számlát állította ki.

A bérleti díj megfizetéséről pedig ugyanezen napon 051840-es számú számlát állította ki 10.200.000,- Ft ÁFA-t is tartalmazó összeggel a felperes volt ügyvezetője.

Ez utóbbiról 2007. augusztus 10-én állított ki pénztári bevételi bizonylatot a felperesi Kft. BD 229253. sorszámon.

228.000,- tonna kő megvásárlásáról is 2007. augusztus 10-én készült bevételi pénztárbizonylat BD 229252. sorszám alatt.

A bányagépek, eszközök, egyéb felszerelések vásárlása kapcsán kiállított számla alapján pedig ugyanazon a napon állított ki bevételi bizonylatot a felperes BD 229251. sorszámon.

A felperes volt ügyvezetője ezt követően azonban ..... jogi képviselőjének is úgy nyilatkozott, hogy ténylegesen ezeket a pénzüsségeket nem kapta meg és 2007. október 12-én a ..... Polgármesteri Hivatalban is birtokvédelmi kérelme előterjesztésekor előadta, hogy a bérleti szerződés nem a valóságnak megfelelő, mivel a szerződés díjának kifizetése nem történt meg, és az abban foglalt feltételeknek a bérlő nem tett eleget.

Az alperes ügyvezetője 2007. augusztus 9-én kelt megbízási szerződése szerint a ..... Kft. nevében megbízta .....-t – aki már az ügyletek előkészítését korábban megkezdte – azzal, hogy a szerződések alapján tulajdonát képező ingóságok és kitermelésre váró és már kitermelt köterméket az alperes nevében és képviselőjében értékesítse, szállítási szerződést kössön az alperes által

meghatározott vételáron. .... és az alperes ügyvezetője már régóta baráti viszonyban és üzleti kapcsolatban álltak.

Mivel a felperes a felszámolást megelőző időszakban jelentős tartozást halmozott fel, volt ügyvezetője ..... különféle magánszemélyektől kölcsönöket vett igénybe a kőbánya működtetése érdekében, majd miután ..... közvetítésével a felperes volt ügyvezetője megismerkedett .....-ral az ő révén kapcsolatba került a által vezetett ..... Kft-vel.

A ..... és társa ellen indult büntetőügyben a ..... Városi Bíróság ..... számú ítélete szerint ....., .....-tól (aki ..... hitelezője is volt) és .....-tól 36.000.000,- Ft összeget vett át, melyet részben a felperesi kőbánya üzemeltetésére fordított.

A megállapított tényállás szerint e magánszemélyeknek vázolta üzleti elképzeléseit, amely szerint a ..... Kft-ből a vagyont ki kell menteni, amelyhez egy tőkeerős komoly cég szükségeltetik, amit az APEH nem tud jogilag támadni, ez a cég pedig a ..... által vezetett ..... Kft.

Elmondta ..... ekkor azt is, hogy a bánya gépei a ..... Kft-ben már át vannak mentve, bérleti szerződést is kötött a ..... Kft. és a ..... Kft. a bánya használatára, továbbá nagy mennyiségű, mintegy 200.000 tonna még ki nem termelt követ is „lepapíroztak” egymás között ezek a cégek.

..... és ..... magánfelek polgári jogi igényét pedig egyéb törvényes útra utasította.

Fellebbezés hiányában 2011. május 19-én jogerőre emelkedett az ítélet, ezért a rövidített indokolásban a bíróság csak a tényállást állapította meg és hivatkozott az irányadó jogszabályokra a Be. 259.§ (1) bekezdése szerint.

2007. augusztus 21-től ..... kezdeményezésére .....-t bízták meg a felperesi Kft. ügyvezetésével, amely még azon év szeptemberében véget ért és ismételten ..... vette át az ügyvezetői tisztséget. .... ügyvezető is átadott .....-nak 10,5 millió forintot a bányába való befektetésként abban bízva, hogy üzletrészt szerezhet ennek fejében, de erre nem került sor.

A jelen perbeli szerződések pénzügyi teljesítését érintően a ..... Megyei Bíróságnál is folyt eljárás, amelyben .....számú ítéletével a bíróság elutasította az alperesi Kft-nek a közigazgatási perben felperesként benyújtott keresetét, amelyben az APEH .....-magyarországi Regionális Igazgatóság Általános Forgalmi Adó Ellenőrzés Osztálya határozatának felülvizsgálatát kérte, amelyben a ..... Kft. terhére az adóhatóság 14.281.000,- Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyből 13.579.000,- Ft jogosulatlan visszaigénylésnek minősült.

A másodfokú adóhatóság helybenhagyta az első fokú döntést hivatkozva arra, hogy a jelen perben is szereplő szerződéses ügyletek, nem a szerződésben szereplő tartalommal jöttek létre és nem bizonyított a szerződések alapján a ..... Kft. teljesítése sem. Ezért ÁFA levonás jogával nem élhetett volna.

A Közigazgatási Bíróság az elutasító ítélet indokolásában megállapította, hogy nem a büntetőjogi felelősség meglétét, vagy a szerződés polgári jogi szempontból történő érvényességét kellett megítélnie, hanem azt, hogy a szerződésben szereplő gazdasági esemény ténylegesen megvalósult-e. A bizonyítás alapján azonban azt állapította meg, hogy a szerződésekben szereplő gazdasági események nem realizálódtak, a **teljesítés nem történt meg**.

A Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság határozatát felülvizsgálati ítéletével hatályában fenntartotta, hivatkozva arra, hogy a szerződés teljesítése körében a Közigazgatási Bíróság köteles volt a vizsgálatot lefolytatni és a tényállást teljes körűen, mindenre kiterjedően feltárta, a bizonyítékokat pedig okszerűen mérlegelte.

A perbeli jogvita tekintetében szintén releváns ügyben a ..... Megyei Bíróság ..... számú ítéletével elutasította a ..... Kft. felperesnek a ..... Kft. alperes ellen engedményezési szerződés alapján követelt vételár megfizetése iránti keresetét. Az ítéleti tényállásban megállapította

a bíróság, hogy 8.199.672,- Ft vételárral kő adásvételére kötött szerződés nem jött létre a teljesítési igazolás ellenére, mert olyan mennyiségű kő, ami a teljesítési igazolás szerint átadásra került a felszámolás kezdő időpontjában nem volt meg.

A bíróság az alperes előadását elfogadta a jogügylet létre nem jöttével kapcsolatosan, megállapítva, hogy a ..... Kft-nek nem volt olyan követelése, amelyet a felperesre engedményezhetett volna.

Ebben a perben 13.) sorszámu előkészítő iratában a ..... Kft. alperes képviselője kifejtette, hogy egyrészt a felszámoló elállt a szerződéstől, másrészt pedig sztozírozta a követelés alapjául szolgáló számlát, így az alperes mentesül a fizetési kötelezettség alól.

Ugyanakkor hivatkozott arra is az alperes képviselője útján, hogy a szerződés, mint lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés semmis a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. tv. irányadó rendelkezése szerint. 2007. májusát követően ugyanis a ..... Kft-t nem illette meg a bányászati jog, mert azt értékesítette a ..... Kft-nek, így bányászati jog hiányában a kitermelendő kövön tulajdonjogot sem szerezhette. Ha a kő nem volt kitermelve, azt a ..... Kft nem is adhatta el, ha pedig jogosulatlanul, bányászati jog hiányában kitermelte, akkor azon tulajdonjogot nem szerezhette, így ez esetben sem adhatta el.

Mindkét esetben semmis az adásvételi szerződés, amelyre bárki határidő nélkül hivatkozhat.

A semmisség bizonyításával pedig az alperes mentesül fizetési kötelezettsége alól.

A felperes 2008. május 20-án érkezett keresetlevelében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság azt, hogy a felperes és az alperes között létrejött gépek, eszközök adásvételére vonatkozó és a kő adásvételére vonatkozó szerződés érvénytelen és rendelje el az eredeti állapot helyreállítását, valamint kötelezze az alperest perköltség megfizetésére.

A kereset jogalapjaként a Cstv. 40. §. (1) bekezdését és a Ptk. 234. §. (1), 237. §. (1), és 200. §. (2) bekezdését jelölte meg. A pertárgy értékét pedig a két szerződésben kikötött ellenértékben 279.840.000,- Ft-ban határozta meg.

Hivatkozott a felperesi képviselő a bérleti szerződés semmisségére is, alapul véve az alperesnek a ..... Megyei Bíróság ..... számú perében kifejtett álláspontját. Bányaművelésre, tehát a bányászati tevékenység folytatására az alperes által kifejtett jogértelmezést elfogadva a felperes szerint a ..... Kft. bérleti szerződést sem köthetett volna a ..... Kft-vel.

Keresetét kiterjesztette 2009. november 7-én. az alperes ügyvezetője által a 2008. szeptember 16-án a ..... számú jegyzőkönyvben felhozott engedményezési szerződésre is jogalap nélküli gazdagodás címén, majd a Cstv. 40. §. (1) bekezdésére és a jó erkölcsbe ütközés folytán való érvénytelenségre hivatkozott. 2010. november 29-én érkezett 18. sorszámu észrevételében.

Hivatkozott arra, hogy a felek részben színlelt, részben más okból törvénysértő szerződésekkel próbálták leplezni a felperes vagyonának csökkentésére irányuló ügyleteket.

Álláspontja szerint a felszámolás alatt álló felperes vagyonának elvonására, csökkentésére irányult ez az engedményezési szerződés is, amelynek alapján az alperes javára történt meg a felperest illető 8.780.466,- Ft és 1.209.986,- Ft kifizetése.

A felperes értékesítette a követ a bányából, a befolyt összeget pedig engedményezte az alperesnek, de erről semmilyen bizonylat nem készült. Ezen tárgyi kereset kiterjesztés tekintetében a pertárgy értékét 9.990.452,- Ft-ban határozta meg a felperes.

Az alperes a kereseti kérelmek elutasítását kérte.

A 2007. augusztus 8-án kelt szerződések tekintetében arra hivatkozott, hogy három konjunktív feltételt kell bizonyítani a felszámolónak ahhoz, hogy a Cstv. 40. §. (1) bekezdése alapján eredményesen támadhassa meg a szerződéseket. Bizonyítást pedig fel sem ajánlott a hitelezők kijátszására vonatkozó adósi szándék vagy a jóerkölcsbe ütközés igazolására.

Záró- nyilatkozatában pedig hivatkozott arra, hogy a megtámadás elkésett a Cstv. szerint, elmulasztotta a megtámadási határidőt a felszámoló.

A kereset kiterjesztés kapcsán pedig arra hivatkozott, hogy érdemi ellenkérelmet még nem is terjesztett elő az illetékességi kifogása kapcsán, amelyet záró-nyilatkozatában tett meg.

Ugyanakkor a 2009. december 15-én beérkezett 31. sorszámú beadványa szerint az alperes ellenkérelmet terjesztett elő a felperes 8.780.466,- Ft és járulékai, valamint 1.209.986,- Ft és járulékai iránt, jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereseti kérelem kapcsán. Kérte annak elutasítását, és felperes perköltségben marasztalását.

Tekintve, hogy ellenkérelmét már előterjesztette, az alperes e kereseti követelés tekintetében is alaptalan volt az az eljárási kifogása, hogy más megyei bíróság illetékessége áll fenn az ügyben. Ezen túlmenően is alaptalan lett volna az illetékességi kifogás, mivel a felperes a keresetkiterjesztést eredetileg a Cstv 40§ szerinti megtámadási jogra alapította.

Az .....-magyarországi Regionális Nyomozó Hivatal ..... Megyei Osztálya ...../bü. számon folytatott nyomozást adócsalás gyanúja miatt, amely ügyben a gyanúsítottak ..... és az alperes ügyvezetője, melynek iratai ..... számon vannak az iratokhoz csatolva.

A peres eljárást a bíróság 49. sorszámú végzésével felfüggesztette a ..... Megyei Bíróság előtt ..... számon .....-t és ..... ellen megindult büntetőeljárásra figyelemmel.

A felfüggesztő végzést a Fővárosi Ítéletábla az alperes fellebbezése folytán megváltoztatta és a bíróságot a per tárgyalásának folytatására utasította.

A G.20.893/2010. számon újra indult ügyben a megyei bíróság tanúbizonyítást folytatott le, szakértői bizonyítást folytatott, majd az alperes eljárási kifogását követően elfogultság folytán az eljáró bíró kizárására került sor és átszignálás után 74.sorszámú jegyzőkönyv szerint folytatta le a tárgyalás zárószakaszát a bíróság.

A megyei bíróság megállapította az okirati bizonyítékok, tanúvallomások és a felek nyilatkozatai alapján, hogy a kereset nagyobb részt megalapozott.

A VÁM és Pénzügyőrség Nyomozó Hivatalának nyomozati jegyzőkönyvébe foglalt ..... gyanúsított nyilatkozatából, ami 2008. augusztus 19-én kelt, az tűnik ki, hogy a gépek, berendezések, valamint a kő adásvételére kötött szerződések lényegében biztosítékot tartalmaznak .....-nak a ..... Kft.-be való befektetése érdekében.

A gyanúsított vallomása szerint be kívánt szállni a ..... Kft. tevékenységébe, amihez befektetők is kerestt. Többek között a harmadik napon meggyőzte az alperesi ügyvezetőt, hogy a céggel szálljon be ebben a bányába, mert nagyon jó megrendelések vannak és akasszák le ..... ügyvezetőről az uzsorásokat.

..... vallomása szerint ő találta ki az egészet, hogy úgy csinálják ezt meg, hogy ott vannak a gépek a bányában, azt ..... vásárolja meg és ha a termelés beindul, a ..... visszaveszi a gépeket. Az volt a **lényeg, hogy ..... pénzére legyen fedezet. .... azért kellett az üzletbe, hogy ..... magánjellegű adósságait részben kifizesse**, amire majdnem minden esetben a ..... volt a kezes. Azért kellett tehát ....., hogy pénzt hozzon ebben az üzletbe, és a pénz .....-nak kellett személyesen.

Augusztus 13-án kelt vallomása szerint pedig azt adta elő a gyanúsított, hogy azért kellett megírni a szerződéseket .....-i céggel, hogy ha esetleg felszámolásba menne át a ....., akkor is el tudják szállítani a .....-eknek a követ. Ezért történt a faktorálás is, hogy az eladott kő értékét már a ..... Kft. kapja meg. (a keresetkiterjesztéssel érintett szerződés)

A per során a ..... számú jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomása szerint pedig a kő vásárlási szerződés lényegében azért került megkötésre, mert .....-nak, mint magánszemélynek is adtak

kölcsönt, a magántartozások kifizetésére és az alperesi ügyvezető ezzel biztosította azt, hogy ez a pénz visszaforgatásra került, illetve majd megkapják ..... és csendestársai és .....-i alperesi ügyvezető is. Tanúvallomása szerint ....., lényegében csendestársként volt ebben az üzletben és ..... adta volna vissza neki azt az összeget, amit beinvestáltak a bányába.

Az őrző-védőkkel a szerződés a ..... Kft. nevében jött létre, de ..... személyesen fizette az ezzel kapcsolatos költségeket. Csak a számla került a ..... Kft. nevére kiállításra., a számlázás tehát nem felelt meg a valós eseményeknek. Tanúvallomásában kitért arra is, hogy a tartozások eltüntetése fejében nem valós tartalmú okiratokat is készítettek a hitelezőkkel. Mindezekből kitűnik, hogy ....., ..... felhatalmazása alapján vele szándékegységben végezte a ..... ügyleteit annak reményében, hogy a beruházásuk a Kft. kötermelése után megtérül és hasznot realizálhatnak.

A gépek, berendezések adásvételével kapcsolatosan a felperes tartalmilag a szerződés színlelt voltára hivatkozott a jó erkölcsbe ütközés mellett azzal, hogy utalt rá, hogy lényegében nem is akarta megvásárolni ezeket az eszközöket az alperesi ügyvezető és amikor az APEH adóvégrehajtása megtörtént, nem is tekintette azokat saját tulajdonának, mivel végrehajtási igénypert nem indított a foglalás feloldása érdekében.

Ez is arra utal, hogy az adásvételi szerződés lényegében biztosítékot képez az alperesi ügyvezető „befektetése” biztosítására, függetlenül attól, hogy az alperesnyilatkozata szerint azt adásvételi szerződésnek tekinti.

Az adásvételi szerződés tehát színlelt, ezért az semmis a Ptk 207.§ (6) bekezdése szerint.. A ..... Kft-be való alperesi ügyvezetői befektetést, vagy a ..... tanúvallomása szerinti .....-nak adott magánkölcson megtérülésének biztosítéki célját szolgálja, a nem nevesített háttérszerződés biztosítására, amely alapján azonban nem történt bizonyított tényleges fizetés.

A színlelt szerződés semmis, ezért az érvénytelenség jogkövetkezményeit kellett alkalmazni.

A kő adásvételével kapcsolatos szerződés tekintetében pedig a felperes hivatkozott arra, hogy az alperes a ..... Megyei Bíróság ..... számú ügyében előkészítő iratában részletesen kifejtette, hogy miért semmis a bányászati törvény előírásai folytán.

Ezért ha az alperes maga is semmisnek tekintette a szerződést, akkor a felperesnek ezt külön bizonyítani nem kellett.

Ezzel ellentétben nem megalapozott az alperes perbeli védekezése, amely szerint zárónyilatkozatában már azt adta elő, hogy mégsem irányult lehetetlen szolgáltatásra a bányászati jog híján a kő eladására vonatkozó szerződés, mert a szerződéskötés napján kellett volna, hogy tudjon arról az alperes, a bányászati jog hiányáról azonban ..... mindebben megtevesztette őt.

Ennek azonban a szerződés semmisségére vonatkozóan nincs jogi jelentősége a ..... Kft. „f.a.” felperes tekintetében, aki az alperes által más perben hasonló kőeladás kapcsán is elismert semmisségre alappal hivatkozhatott.

Amennyiben ezzel kapcsolatosan az alperesnek valamilyen igénye van, azt a volt ügyvezetővel szemben érvényesítheti.

Az alperesi ügyvezető a zárotárgyaláson arra hivatkozott ..... tanúvallomása kapcsán, hogy érdekének megfelelően változtatja a véleményét, azonban éppen az alperes perbeli védekezési taktikája alapult erre..

Alappal nem hivatkozhat ezért arra, hogy abban a perben, ahol fizetési kötelezettsége állna fenn, a kő eladásával kapcsolatos szerződés semmis. A jelen perben pedig, ahol ezzel érdeke ellentétes, mégsem kellene alkalmazni a semmisség jogkövetkezményeit.

Helyesen utalt azonban arra a felperes, hogy a meghallgatott tanúk vallomása nem aggályos, összevetve a per egyéb bizonyítékaival.

Az alperes által megjelölt 12-09-005778 cégjegyzékszámú, a tanú résztulajdonában álló ..... Kft.-ben 2007. november 13-án van tagként feltüntetve ..... tanú. .... 2010. október 7-től tagja ennek a Kft-nek, és ifjabb .....-t pedig szintén 2010. október 7-től társ ügyvezetője a cégnek. Ez a körülmény ezért a korábban tett tanúvallomását, (például 2008. március 12. nyomozati jegyzőkönyv) még nem befolyásolhatta.

Abban a kérdésben tett vallomása pedig, hogy a bizonylatokat ..... utasítására maga írta meg, illetve töltötte ki, nem tekinthető valótlan előadásnak.

..... tanúvallomása sem áll ellentétben a nyomozati eljárásban tett vallomásával és nem állapítható meg, hogy a felperes javára elfogult lenne. Az üzletrész alperesi ügyvezető általi megszerzésével kapcsolatos tanúvallomása pedig utal csak részben a perbeli nyilatkozatok szerződések hátterére is.

Az érvénytelenség folytán az eredeti állapot helyreállítása körében a birtokba adásról nem kellett rendelkezni, tekintve, hogy a felperes birtokában vannak a szerződéssel érintett vagyontárgyak. A vételár visszatérítéséről pedig azért nem kellett rendelkezni, mivel tényleges kifizetés nem történt.

Ezt a ..... Megyei Bíróság jogerős közigazgatási ítélete állapítja meg. Arra helyesen hivatkozott az alperes, hogy a Közigazgatási Bíróság, a polgári jogi érvénytelenséggel, vagy a büntető jogi felelősséggel nem foglalkozott, azt nem is vizsgálhatta. Azonban kitűnik a Legfelsőbb Bíróság által hatályában fenntartott jogerős ítéletből, hogy magát a ügylet tartalmi valóságát vizsgálni volt köteles és azt állapította meg, hogy tényleges kifizetés az alperes részéről nem történt. Ezért az adóhiány megállapító határozat helytálló volt.

A teljesítés tekintetében az alperes lényegében a saját nyilatkozatát és ..... tanúvallomását, valamint a ..... élettársának tanúvallomását tekintetem mérvadónak. Azonban ezek a tanúk a pénz kifizetése tárgyában érdektelennek nem tekinthetők az alperesi ügyvezetőkkel való kapcsolatuk „az üzletbe való közös beszállásuk” és ..... által az alperesi ügyvezetőnek adott kölcsön kapcsán.

Ezzel szemben áll több tanú vallomása is a nyomozati eljárásban. (....., ....., .....), ..... tanúvallomásában arra is utal, hogy a ..... vagyonáért nem kell fizetni, mert a ..... Kft-be lesz minden átmentve.

..... nem kapta meg ezt a pénzt, ezért is szükség volt annak utólagos „lepapírozására”.

..... a nyomozati eljárásban úgy nyilatkozott 2008. április 10-én, hogy a szerződéskötés után *már másnap* kereste .....-t és kérdezte, hogy megkapta-e a pénzt. Erre azt adta elő ....., hogy abban állapodtak meg a .....-ral, hogy majd a tartozásokat fogja rendezni ebből a pénzből. Azt neki nem adja át, mert nem bízik benne.

A 2008. szeptember 16-án tartott tárgyalás 7. számú jegyzőkönyvében is hasonlóan nyilatkozik tanúként a szerződésnél résztvevő ügyvédnő, előadva, hogy a későbbiekben, amikor találkozott .....-nal, ő mondta neki, hogy nem kapott pénzt ezekkel az ügyletekkel kapcsolatosan, ezért a 2011. április 18-án több év múlva tett azon tanúvallomásának, hogy erre már nem emlékszik, nincs bizonyító ereje a perbeli esetben. (Az alperes által 51. sorszámon csatolt jegyzőkönyvmásolat).

Az alperesi ügyvezető által a kifizetés fedezetének rendelkezésre állására vonatkozóan előadott nyilatkozat is aggályos, az részben ellentétben áll az általa csatolt okirati bizonyítékkal. .... a 2006. július 12-én kelt kölcsönszerződés szerint .....-nak és .....-nak, mint magánszemélyeknek adott összesen 40 millió forintot, - aminek visszafizetésére egyetemleges kötelezettséget vállaltak – olyan megbontásban, hogy 32 millió forintot utalt át .....

bankszámlájára, Míg 8 millió forintot készpénzben ..... részére, akik kijelentették, hogy közös üzleti céljaikra használják fel ezt a pénzüsszeget.

Ezért az a nyilatkozat, hogy 40 millió forintot (későbbi nyilatkozat szerint 38 millió) kapott .....-tól az alperesi ügyvezető, és 2007. augusztusában ezt tudta felhasználni a kifizetésre, nem bizonyított állítás, arra is figyelemmel, hogy 2006-ban történt meg a kölcsönadási szerződés.

A kézi pénztárra vonatkozó főkönyvi katon önmagában nem bizonyítja a 96 millió forint tényleges átadását a felperes volt ügyvezetője részre.

Az ügybe bevont szakértő pedig szakvéleményében. (40. sorszám) úgy nyilatkozott, hogy a bankszámlát nem is vizsgálta, hogy azon lehetett-e ilyen összeg, mivel az alperes maga úgy nyilatkozott, hogy a kézi pénztárból történt meg a kifizetés..A tagi hitelszerződés pedig azért aggályos mert azt az alperesi ügyvezető saját magával kötötte.

Az 53.millió- Ft tagi kölcsön befizetésére vonatkozó okirat tekintetében azt adta elő az alperesi ügyvezető, hogy azt a .....-tól kapott kölcsönből és .....-tól kapott 10 millió forintból fizette be. Azonban a fentiek miatt ez az összegszerűség nem igazolható.

Ezzel az okirattal az alperes eredményesen nem bizonyította azt, hogy 40 millió forint 2007. augusztus 7-én rendelkezésre állt ebből az összegből, de a 10 millió Ft kölcsönről sem áll rendelkezésre tényleges kifizetési bizonylat, például banki kifizetésről ..... kölcsönadó számára.

A bérleti szerződést a keresetlevélben eredetileg nem támadta a felperes, de utóbb annak semmisségére is hivatkozott. Ahogy arra az alperes a korábban más gazdasági perben kifejtett ellenkérelmében helyesen utalt, a semmisségre bárki határidő nélkül hivatkozhat a Ptk. 234.§ (1) bekezdése szerint, így erre a per záró szakaszában is volt lehetőség

A bérleti szerződés a bánya bérlete vonatkozásában osztja a köeladás jogi sorsát, erre helyesen hivatkozott a felperes, így a jogszabályba ütközés folytán semmis. .... 2008. április 16-án a nyomozati szakban tett tanúvallomása szerint egyébként megkereste őt az alperesi ügyvezető azzal, hogy szeretne bányászni, de ezt csak a bányászatra jogosult engedélyével alvállalkozóként tehetne volna meg. Bányászatra azonban az ingatlanokat nem lehet bérbe adni. Más irányú hasznosításra pedig a bérleti szerződés nem utal.

E szerződés helyett egyébként a jogvitára tekintettel a felszámoló bérleti szerződést kötött a gépsorokra, eszközökre 2008. októberében a bérleti díj letéti kezelésével, de ennek a perben semmisnek tekintett szerződés tekintetében nem volt jogi jelentősége

A felperes kereset kiterjesztése a ..... Kft-re engedményezett kő vételára tekintetében nem alapos.

Helytálló e részben az alperes védekezése, amely szerint a Cstv. 40. §. (1) bekezdés b.) pontja szerint a tudomás szerzéstől számított 90 napon belül, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított 1 éves jogvesztő határidőn belül támadhatja meg a felszámoló keresettel az adós által kötött olyan szerződést, amelynek tárgya az adós vagyonából történő ingyenes elidegenítés, vagy feltűnően aránytalan értékkelkülönbözettel megkötött visszerthes jogügylet.

Ez esetben a Cstv. szerinti megtámadási határidő már eltelt, tekintve, hogy az alperesi ügyvezető a 2008. szeptember 16-án kelt jegyzőkönyvben nyilatkozott erről az ügyletről és a felperes a keresetet 2009. novemberében terjesztette elő. Ez időpontig már a felszámolás közzétételétől számított 1 éves jogvesztő határidő is eltelt.

Ez esetben pedig másodlagosan jó erkölcsbe ütközésre nem hivatkozhat a felperes, akinek a záró nyilatkozata szerint a ..... Kft. a saját csak nevében ezen semmisségi okra alapozva támadja a szerződést. Ezzel ellentmondásban van korábbi kereseti nyilatkozata, amely szerint az eredetileg előterjesztett keresethez hasonlóan a Cstv. 40. §. (1) bekezdés és ahhoz kapcsolódóan a jó erkölcsbe ütközés jogcíme alapján támadta a szerződést.

Míg azonban az első két augusztus 8-án kelt szerződés esetében a Cstv. 40. §. szerinti feltételek nem álltak fenn, így ez esetben hivatkozhatott a felperes önállóan másodlagos kereseti kérelmében semmisségi okra, a színlelt szerződés, vagy a jogszabályba ütközés folytán, az utóbbi kereset kiterjesztés esetében azonban csak a Cstv. 40. §. (1) bekezdés b.) pontja szerinti megtámadási jog alapján érvényesíthetett volna követelést.

Mindezekre figyelemmel a keresetet e tekintetben a megyei bíróság elutasította.

A felperes keresete nagyobb részben az általa megjelölt pertárgy értéknek megfelelően eredményre vezetett, ezért kötelezte a megyei bíróság az alperest, a felperes perköltségének megfizetésére.

A 32/2003(VIII.22.) IM. rendelet 3. §. (2) bekezdés a.), b.), c.) pontjai szerint számított perköltség 4.998.400,- Ft lenne. Az alperes javára 9.990.452,- Ft perérték alapján 500.000,- Ft perköltség lehetne megállapítható, tehát ennyivel csökkenteni kell a felperesnek felszámítható ügyvédi munkadíjat, amely kerekítve 4.500.000,- Ft lenne.

Azonban a megyei bíróság a 3. §. (6) bekezdése alapján mérsékelte ezt az összeget azt 4 millió forintban állapítva meg, amely ÁFA-val növelt mértékben 5.000.000,- Ft, melynek megfizetésére a Pp. 81. §. (1) bekezdése alapján köteles az alperes.

Tekintve, hogy a felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán nem rótt le a 900.000,- Ft illetéket, az eredményes kereset tekintetében kötelezte a megyei bíróság az alperest ennek az állam javára való megfizetésére az Illetéktörvény 74. §. (3) bekezdése és 6/1986(VI.26.) IM. rendelet 13. §. (2) bekezdése alapján.

Az eredménytelen keresetkövetelés tekintetében pedig a felperes köteles megfizetni a le nem rótt 599.424,- Ft illetéket, részbeni pervesztessége folytán a fentebb megjelölt jogszabályi rendelkezések alapján.

Balassagyarmat, 2011. december 20.

Dr. Barsi József s.k.  
bíró